

رمز شادابی و نشاط در زندگی سلامتی است . نه مواد

" ۲۶ ژوئن، روز جهانی مبارزه با مواد مخدر "

معضل اعتیاد به مواد مخدر، بلای خانمان سوزی است که جوامع بشری را در چنگال مرگ آور خویش گرفتار ساخته است.

این اختاپوس هراس آور، قدرت اندیشه، نوآوری، پشتکار، کوشش و سازندگی را در انسان ها به ویژه نسل جوان جامعه از بین می برد و بنیان خانوادگی و اعتقاد دینی آنان را به نابودی می کشاند.

امروزه کم تر کشوری را در جهان می توان یافت که پدیده مواد مخدر و اعتیاد، مهم ترین دغدغه یا یکی از مهم ترین مشکلات اجتماعی اش نباشد. هر ساله، مبالغ هنگفتی برای مبارزه با معضل اعتیاد و مواد مخدر هزینه می شود، ولی هم چنان رقم باندهای قاچاق مواد مخدر و شمار معتادان رو به افزایش است.

نامگذاری روز جهانی مبارزه با مواد مخدر:

26 ژوئن برابر با ۵ تیر روز جهانی مبارزه با مواد مخدر است. کنفرانس بین المللی مبارزه با اعتیاد و قاچاق مواد مخدر از تاریخ ۱۷ تا ۲۶ ژوئن ۱۹۸۷ در شهر وین به منظور ابراز عزم سیاسی ملت ها در امر مبارزه با پدیده خانمان سوز و شوم مواد مخدر تشکیل شد و در آن سندی با عنوان C.M.O به تصویب کشورهای شرکت کننده رسید.

این سند خط مشی همه جانبه اقدامات در امر کنترل مواد مخدر را از سوی کشورهای شرکت کننده مشخص و آنان را متعهد کرده است تا اقدامات بین المللی در خصوص مبارزه با قاچاق مواد مخدر را قاطعانه دنبال کنند. در این کنفرانس، سندی در ۴ فصل تنظیم شد که بیش از ۳۵ مورد اقدام عملی را همچون ارزیابی میزان مصرف، پیشگیری از طریق آموزش، نقش رسانه ها در بازگشت معتادان به دامن اجتماع و معالجه آنان، ریشه کنی مزارع غیرمجاز خشخاش، نابودی شبکه های عمده قاچاق مواد مخدر، همکاری های حقوقی کشورها و غیره را در خود جای داده است.

این سند در ۲۶ ژوئن مصادف با ۵ تیرماه به اتفاق آراء مورد تأیید و تصویب کشورهای شرکت کننده قرارگرفت و سالروز تصویب این سند به نام روز جهانی مبارزه با مواد مخدر اعلام شد.

سابقه مواد مخدر در جهان:

بر اساس برخی اسناد موجود، سابقه آشنایی بشر با مواد مخدر حدود ۴۰۰۰ سال پیش از میلاد برآورد شده است. «پلین» دانشمند رومی قرن اول میلادی، اولین کسی است که شیره غلیظ خشخاش را به نام اپیوم عرضه کرد. «اپیوم» از ریشه «اُپوس» "OPOS" به معنی شیره است که از کلمه «اهی پی نا AHIPENA» از زبان سانسکریت گرفته شده و بنا به تلفظهای دیگر «افیون» یا «هپیون» خوانده می شود.

تاریخچه مواد مخدر در ایران:

دولت های استکباری و همزمان با رسوخ در ارکان، مواد مخدر را رواج دادند که حتی برخی از شاهان صفوی نیز به آن روی آورده و معتاد شدند. با شروع حکومت قاجار بر مبنای سیاست انگلیس که خواهان تضعیف همسایگان هندوستان بود، تریاک کشی چنان در ایران رواج یافت که حتی تصویر «ناصرالدین شاه» را همانند نقش سکه بر حقه های وافور منقوش ساختند و بدینسان به آن رسمیت بخشیدند و در همین ایام نیز کشت خشخاش را ترویج کردند و برای اولین بار در «ماهان» کرمان «مرغوب ترین نوع این محصول را کاشتند.

در زمان حکومت سلسله پهلوی، سطح زیر کشت تا میزان ۳۳۰۰۰ هکتار افزایش یافت و علاوه بر تریاکهای سناتوری که اسباب عیش طبقه اشراف و ثروتمندان، وکلا و نمایندگان مجلس، درباریان و خوانین بود، برای اولین بار مرزهای کشور به روی هروئین گشوده شد و از حدود سال ۱۳۴۰ جوانان

این مرز و بوم در معرض یکی از مهمترین توطئه های قدرتمندان (مواد مخدر) قرار گرفتند و ایران که در مسیر ترانزیت مواد مخدر آسیا به اروپا قرار دارد، بزرگترین لطمه ها را متحمل شد.

استکبار جهانی که شکست عظیمی را از انقلاب اسلامی متحمل شده بود جهت غوطه ور کردن جوانان کشور در دام اعتیاد ، با توطئه ای حساب شده توزیع مواد مخدر را در ایران افزایش داد.

پیشینه مبارزه با قاچاق مواد مخدر در ایران:

مبارزه با قاچاق مواد مخدر با رهنمودهای امام خمینی رحمه الله و با همت جوانان مسلمان در قالب کمیته های انقلاب اسلامی آغاز شد.

این مبارزه ، با تشکیل ستاد مبارزه با مواد مخدر در سال ۱۳۶۷ و تصویب قانون جدید مبارزه با مواد مخدر، مصوبه مجمع تشخیص مصلحت نظام در تاریخ ۶۸/۵/۱۹ به تدریج شکل سازمان یافته به خود گرفت و با ادغام نیروهای انتظامی موج فزاینده ای به خود گرفته است و ستاد مبارزه با مواد مخدر که ریاست آن را رئیس جمهور بر عهده دارد، هماهنگی لازم را در زمینه ادامه این مبارزه انجام می دهد.